

Will en forsoodab werld sat Eagens alswar rata;
 In miera ondstan yfs i satersherens dwala,
 Des narmre straffers blirt böt solsa hennens stat.

Han tænkte: "Jag ej wet, hvad hemmig angest er
 stumt og plagsomt band på mine sinnen lagt;
 jeg bønste tvinger den; men kan den ej fortæller;
 hvad det fortæller mig; min Gud! hvad er det?
 "Ivar"! —
 Hvad men! sa vager du! — sa, ruds, Gud bonom siger;
 men, trost, sa som nst; han ide öfvervager
 Guds rdt: — Giel, Ivarar stuer: "Jag ej nu rda
 behöfver;
 val! Jelt mig mätte ra; jag wet hvad jag formär;
 "näm ej den städ bild mer, som mig i vägen står;
 "bort menstlighet och rät! — jag sätter mig der
 öfver; —
 "Jag mit bestut står fast; och, fören nu dag har gått,
 "in älskade ** och stad, (se högtidsbåden står,
 "till evigheten jag ett res-påß bonom stiftar."
 Han bänmin ***) bogar hem; det ensam måst
 fortär;
 han viltar;

Susbonde-Mördaren,

Det rysliga mordet

natten emellan d. 16 och 17 Januari 1836.

Tryckt hos Pehr Elias Norman, 1836.

(*) Måhiten att tänka väl om nästan
(*) Måhiten att tänka väl om nästan

han ställer sig uti försät, och till han drifwer:
med klubban; — samt, wid trenne slag, han honom ser
från lif — då han i flocket *) stoppar honom ner.

Men, dyfter blef den skadefröjd, des blick nu hwälfde;
nu darrade hans hand, nu skiftade hans färg;
ett töcken omgaf honom nu, — han utaf fasa skälfde;
han tyckte dödens köld for genom blod och mærg.
Och då — han kände grymt, att flyktad war hans ro,
att han ej mer i detta granskap kunde bo.
Han till sig sad' alltså: "Fly; rädda dig. — Du finns
"i alla — fiender; och dina dagar hotas; —
"Dig pen'gar knip! — Nog dina själsmärter hotas.
"Du blott behöfwer lugn: det i din hem-ort finns,
"se'n du förtryckets of och tjenstens boja löst —
"du ej förrådes där." — Hans möda war förslöst,
han hastad' mot det straff, hwartill han re'n war mogen,
ty än ej swel rättwisans arm, så städse trogen.
Nu från Noreköping re'n, se mördar'n bär på nytt
de Lagens borgerliga band, som här han flytt. —
För domstol genast förd, -- af ångst och skräck rätt
mägta slagen,
den fångne allt bekant; — dock med en skändlig dist
om affskyvärda brott, — ur lögnens asgrund tagen,

re'n har han sett, att Husbond' hans, nu, hemma är;
Han ställer sig uti försät, och till han drifwer:
med klubban; — samt, wid trenne slag, han honom ser
från lif — då han i flocket *) stoppar honom ner.

Men, dyfter blef den skadefröjd, des blick nu hwälfde;
nu darrade hans hand, nu skiftade hans färg;
ett töcken omgaf honom nu, — han utaf fasa skälfde;
han tyckte dödens köld for genom blod och mærg.
Och då — han kände grymt, att flyktad war hans ro,
att han ej mer i detta granskap kunde bo.
Han till sig sad' alltså: "Fly; rädda dig. — Du finns
"i alla — fiender; och dina dagar hotas; —
"Dig pen'gar knip! — Nog dina själsmärter hotas.
"Du blott behöfwer lugn: det i din hem-ort finns,
"se'n du förtryckets of och tjenstens boja löst —
"du ej förrådes där." — Hans möda war förslöst,
han hastad' mot det straff, hwartill han re'n war mogen,
ty än ej swel rättwisans arm, så städse trogen.
Nu från Noreköping re'n, se mördar'n bär på nytt
de Lagens borgerliga band, som här han flytt. —
För domstol genast förd, -- af ångst och skräck rätt
mägta slagen,
den fångne allt bekant; — dock med en skändlig dist
om affskyvärda brott, — ur lögnens asgrund tagen,

*) Ett i jorden nedgräfwet kar, hwaröfwer ett
annat sig befinner, lemnande obetydlig öppning
till flocket.

D, folk! jag i din blick ser tårarna sig blanda
med affsky för ett brott, på länge ohörddt än,
då från vår werld bortflyktad har en mördads anda,
som, fri, ur bojan löst, sitt ursprung *) sökt igen,
sin lott att få: — (jag ej behöfwer nämna den.)

Hämnd för sitt spilda blod, — mån' han behöf-
wer den? —

Den hyser ej hans bröst, för stoftets känslor slutet,
deri förlåtet är allt det, som här war brutet; —
men jorden, sorgklädd än af brott, af husbond-
mord; —

för henne, (lastens hem,) blef äfwen hämnaden gjord.
Slit, derför; Rättwisa! det band, **) som asgrunden
wäl knutit. —

Röj bort misdådaren, den himlen wäl förskjutit.
Af blod des kläder höljts; blod endast astwår det:

*) Jorden, alles wår moder, och Ewigheten, alles
wårt hemland.

**) Bandet mellan den gudlöse mördarens kropp
och själ.